

— og det mente jo det ærede Medlem at kunne sige —, at den har ikke været forberedt paa at tage Situationen, saa kan man ikke sige det om Rigsdagens Medlemmer og mindst om dem, der her i Landstinget har haft med Sagens Behandling at gøre. De maa være kommet paa det rene med, hvad det er, de vil, og hvad det er, de kan faa gennemført af denne deres Villie. Derfor slutter jeg mig ganske til den Udtalelse, der faldt om, at nu maa der handles, nu maa der handles hurtigt, nu maa man komme til Sagens Afgørelse straks, og kan man ikke naa nogen Overenskomst, hvorved man kan komme til en endelig Afgørelse af Forhandlingerne med Højre, saa maa man vedtage Grundlovsforslaget og Valglovsforslaget, saaledes som de nu ligger til Behandling, med den Baggrund, som Afstemningen i Folketinget og Afstemningen rundt om i Befolkningen giver.

Jeg anbefaler altsaa, at man giver sig til at arbejde hurtigst muligt paa det givne Grundlag for at fremme Sagens Afgørelse.

Rottbøll: Det er jo klart for alle, at ved det sidste Valg til Landstinget sejrede Grundlovsparterne, og de vil nu være i Stand til at gennemføre baade det Grundlovsforslag og det Valglovsforslag, der foreligger, paa Trods ikke alene af Højre og Frikonservative, men paa Trods af al den Konservatisme, der findes her i Landet. Spørgsmaalet bliver saa i Øjeblikket, om de vil gøre dette, eller om de vil optage en Forhandling med Konservatismen — og denne Konservatisme findes jo ikke alene indenfor Højre og Frikonservative, men vi har set, at den ogsaa findes indenfor Venstres Rækker. Naar jeg hørte den Tale, hvormed den højtærede Konseilspræsident fremlagde Lovforslaget i Aar, saa forekommer det mig, at den ikke stod i rigtig Samklang med den ringe Indsats, som Regeringen i Virkeligheden har gjort med Hensyn til disse Forslag. Regeringen har fulgt Partierne, Regeringen har selv intet gjort, og til Trods derfor var Talen, forekommer det mig, ret udæskende, om jeg saa maa sige. Den var tydeligvis skrevet, forinden det Replikskifte fandt Sted, som vi hørte forleden mellem et æret Medlem af dette Ting (Poul Rasmusen) og Konseilspræsidenten angaaende de kongevalgte. Havde den været skrevet efter det Replikskifte, saa var maaske Tonen blevet — lad mig sige noget beskednere. Men det er vel her som alle Steder, at Beskedenhed vel er en skønne Dyd, men at man maa-

ske kommer videre uden den. I hvert Tilfælde forekommer det mig, at Konseilspræsidentens Tale ikke tydede paa stor Villighed til Forhandling. Han sagde blandt andet, at han havde givet rigelig Tid i sidste Samling, men den var ikke blevet benyttet af de Konservative. Til andre Tider er man fremkommet med Anker over, at der kom for mange Forslag fra de Frikonservative. Jeg vil dog sige, at det Forslag, som Folketingsmanden for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) og jeg fremkom med paa et Tidspunkt, hvor Grundlovsparterne endnu ikke var enige om noget, hvilede paa den lige og almindelige Valgrets Grund. Ingen har rigtigt kunnet modsige dette; man har forsøgt det, men i Virkeligheden var det et Forslag, som med Hensyn til Valg til Landstinget krævede en Aldersgrænse og betalt Kommuneskat. Kravet om betalt Kommuneskat var fremsat af den tidligere Konseilspræsident, og en Aldersgrænse indeholdtes i det foreliggende Regeringsforslag, saa dette, at vi nu slog de to Ting sammen, kunde dog ikke bevirke, at vort Forslag ikke hvilede paa den lige og almindelige Valgrets Grund. Nej, man vilde ikke forhandle, og man endte med fra konservativ Side at foreslaa, at Valgret til Landstinget skulde være betinget af betalt Statsskat og en Alderscensus. Det vilde man imidlertid heller ikke forhandle om. Man kan ikke sige, som den højtærede Konseilspræsident gjorde forleden, at man fra konservativ Side har ladet Tiden gaa ubenyttet hen, jeg vil snarere sige: Hvor er de store Indrømmelser blevet af, som Konseilspræsidenten havde stillet i Udsigt fra Regeringens Side? Man vilde gøre store Indrømmelser til Konservatismen, men jeg har ikke set nogen. Maaske har Regeringen ikke faaet Lov til at komme frem med dem, den sidder maaske inde med dem endnu, det ved jeg ikke, men man har ikke hørt noget til dem.

Jeg kan sige, at de Taler, jeg har hørt i Dag fra Grundlovsparternes Side, dog har givet mig et noget andet Syn. Den ærede Ordfører for Venstre sagde, at de var villige til Forhandling, han sagde ganske vist: Vi kan ikke søge en Forhandling, og Udvalgsbehandlingen skal være kort, og vi gaar til denne Udvalgsbehandling med en vis Skepsis. Ja, hvem der skal søge Forhandlingen, skal vi saamænd ikke skændes om, jeg er villig til at søge Forhandling paa mit Partis Vegne, og hvad Udvalgsbehandlingen angaar, saa tror jeg ogsaa, vi alle kan være enige om,